

не билъ посвѣтенъ въ всичкитѣ планове на Бисмарка. Не бѣше трудно да го убѣдя, че не е врѣме за война. Колкото се касае сега за Бисмаркъ, той не може вече да иска война противъ Русия, защото се страхува отъ васъ, нито пъкъ да нападне Франция, защото знае, че ние ще се намѣсимъ. Русия не иска война въ Европа, а нейната декларация не може да се смѣта като платоническа декларация*.

Тѣй се свърши този драматически инцидентъ, който изясни германската политика по отношение на Франция и разбуди старата умраза на Бисмарка противъ руската политика. Тѣзи събития сж важни, защото тѣ останаха сждбоносни по своитѣ послѣдствия. Накърненото честолюбие и унижението, което Бисмаркъ прѣтърпѣ помогнаха на желѣзния канцлеръ да приготви една хубава примка на Русия и да я докара, въ 1878 г., на Берлинския конгресъ, гдѣто разруши нейното велико лѣло въ Санъ-Стефано.
